

Distant light

Jānis Porietis
Ilze Reine

LATVIAN CONTEMPORARY MUSIC
FOR TRUMPET AND ORGAN

SKANI

Distant light

Tālā gaisma

1. **Maija EINFELDE (1939)** "Zvaigžņu kalns" (Hill of Stars) (2020) / 2:58
2. **Rihards DUBRA (1964)** Kyrie (2016) / 4:11
3. **Maija EINFELDE** Gloria (1987) / 4:59
4. **Alvils ALTMANIS (1950)** Sanctus (2015) / 4:51
5. **Alvils ALTMANIS** Benedictus (2015) / 5:06
6. **Rihards DUBRA** Agnus Dei (2016) / 3:40
7. **Ilze ARNE (1953)** "Jūras paņemtajiem" (To Those Taken by the Sea) (2019) / 6:27
8. **Romualds JERMAKS (1931)** Lux aeterna (2018) / 6:11
9. **Dzintra KURME-GEDROICA (1968)** Quo vadis (2019) / 12:15
10. **Georgs PELĒCIS (1947)** Larghetto from the Concerto for Trumpet (1982) / 8:14
11. **Renāte STIVRIŅA (1985)** "Gaviles" (Rejoicing) (2018) / 6:33

TT 65:21

Jānis Porietis, trumpet
 Ilze Reine, organ
 Jolanta Barinska, organ assistant (2-5, 7, 9-11)
 Agnese Abramāne, organ assistant (6, 8)
 Aigars Reinis, artistic consultant

Instrumentarium:

Organ: E.F. Walcker & Co, 1883-4

Trumpets:

Bach Stradivarius 239, Louisville leadpipe (1, 3)

Bach Stradivarius 37, Stomvi Titan in Bb (2, 6)

Antoine Curtois AC156-R (4, 5)

Bach Stradivarius 37 (7-10)

Bach Stradivarius 37, Stomvi Titan in Bb (11)

Recorded at: Riga Cathedral, July-September 2020

Recording producer: Varis Kurmiņš

Photos: Jānis Porietis, Ilona Bērziņa

Apparel: Evija Dāboliņa

Booklet text: Orests Silabriedis

English translation: Amanda Zaeska

Design: Gundega Kalendra, Raugs.eu

Executive producer: Egīls Šēfers

© © LMIC/SKANI 094, 2020

skani.lv

The trumpet and organ are a wonderful tandem that reveals a broad palette of musical colour, because the trumpet is one of the few instruments, if not the only one, that can compete with the might of the organ and not remain in its shadow. These two instruments can convey deep sorrow as well as fantastic joy and elation. The music on this album is like a bright light without a distinct source that fulfils and provides strength to continue. May everyone who listens to this music surrender to the fulfilment of this light.

Jānis Porietis

The duo of trumpeter Jānis Porietis and organist Ilze Reine formed at the St. John's Church in Riga, where Porietis is a member of the congregation and Reine has been the music director, organist and choir conductor since 1996. They first recorded together in 2006 for the church's CD titled *God – A Song for Me* ("Dievs dziesma man"), and since then they have often performed in churches throughout Latvia, as well as at the Kharkiv Philharmonic, amassing a notable repertoire of works by Latvian composers.

This is the first album ever recorded by a Latvian trumpeter (the album featuring Jānis Klišāns, the best-known Latvian trumpeter of the second half of the 20th century, includes previously recorded performances and concert recordings). It was recorded at Riga Cathedral, which has one of the finest Romantic era organs in the world.

On this album, Porietis plays the B-flat trumpet, the C trumpet, the piccolo trumpet and the flugelhorn. While listeners will not always be able to distinguish between these instruments, a fellow trumpeter will.

Porietis: "Everything depends on the register and fingering. For example, a musical motif can be played on any of the instruments, but it will nevertheless be easier to play on one of them. The piccolo trumpet is smaller and has a brighter timbre, but it can also sound 'poisonous'. The sound of the flugelhorn is milder, like a down blanket enveloping you on a winter evening.

"But the main thing is the sound concept you want to achieve. You have to imagine the sound before you release it into the world. It's important what you listen to and what you hear, especially while you're developing. You soak all of that up, and in the end it becomes a part of your playing. My professor in America said that he used to listen almost exclusively to the wonderful but unique, slightly nasal sound of Canadian jazz trumpeter Maynard Ferguson's playing, and when he attended a concert of symphonic music for the first time, he was very surprised that the trumpet could sound differently.

"I was very lucky to have Pēteris Kaldre as my first teacher at the Dārziņš school. He showed me how to play, and I copied him. It's not like for piano students – put your hand on the keyboard and make this or that movement. You can't climb into another person's mouth. I consider my studies with Kaldre to truly have been a stroke of luck."

Porietis began playing the trumpet at age ten, which is considered fairly old; many others begin playing at a younger age.

Porietis: "I really did not like playing the piano, especially the scales in contrary motion. All of those tests in technique, the repertoire back then... One day I saw someone on television playing a horn, and the horn had only three 'keys'. I told my mother that's what I wanted to play. Actually, I became a trumpeter out of laziness. Of course, at the time I didn't realise that not only did playing the piano or the organ require tons of work, but so does playing the trumpet. And you also have to play things you don't like, because that's how we broaden our horizons and become better and wiser musically."

Porietis is the principal trumpet with the Latvian National Symphony Orchestra as well as an associate professor at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music and the head of its brass instrument class; he also performs as a soloist and chamber musician. In addition, he is a professional photographer – it seems he has photographed almost every musician in Latvia at least once.

lmic.lv/porietis

EINFELDE

In 2015, Maija Einfelde – the winner of the Latvian Grand Music Award for lifetime achievement and a master of Latvian composition with a somewhat harsh, emotionally saturated, distinctly individual and instantly recognisable style of music – wrote a new work and two solo trumpet interludes for the *Sketch-Books of Dagda* ("Dagdas skiču burtņicas") concert performance created by director Uģis Brikmāns and musicologist Orests Silabriedis. The performance also featured Jānis Porietis. In November of that same year, a concert in honour of the 75th anniversary of the Latvian Radio Choir took place at the GORS concert hall in Rēzekne and included the Kyrie from Einfelde's Choral Symphony with Porietis playing the trumpet solo. That year and these events brought Porietis a nomination for the Latvian Grand Music Award for outstanding work in an ensemble; Einfelde, for her part, took note of the sound of Porietis' piccolo trumpet.

In 2020, with the support of a Copyright Stipend, Einfelde composed a new work dedicated to Porietis, titled *Hill of Stars* (for C trumpet).

Porietis and Einfelde met before she began writing the music, and he showed her various trumpets and mutes. Einfelde took a liking to one particular mute, which is usually only used during practices, and we hear it now on *Hill of Stars* (01:05). One imagines this composition drawing a starry sky above the composer's former rural home at the top of a hill in the Vidzeme region of Latvia. May the fact that this opus has a close personal tie to her family remain out there, beyond the distant horizon.

Einfelde has often said in interviews that her favourite instruments are the viola and trumpet, but she only wrote her first work for trumpet in 1987, the instrumental *Gloria* motet for piccolo trumpet. Musicologist Baiba Jaunslaviete and her colleagues wrote a substantial book about Einfelde, in which we read: "I discovered the trumpet after a performance by Jānis Klišāns at Riga Cathedral, and I particularly like the trumpet in its piccolo version – like a small angel's horn... I try to use it if I want especially bright, light colours. I remember Klišāns was once rehearsing the *Gloria*, and right at that moment I looked out the window and saw a ray of sun breaking through the clouds – it seemed to exactly suit the timbre of his instrument." Klišāns and Tālavāldis Deksnis premiered *Gloria* on July 28, 1987, at Riga Cathedral.

lmic.lv/einfelde

DUBRA

Rihards Dubra is a winner of the Latvian Grand Music Award, an organist, a long-time member of a Gregorian chant group, a teacher of music theory and a world-renowned composer whose music leans towards the romantic and sacred. He composed the *Kyrie* and *Agnus Dei* at the suggestion of organist Ilze Reine, who requested precisely these titles. These then established the liturgical backbone of Porietis and Reine's concert programmes as well as this album – the *missa brevis*, which traditionally does not include the *Credo* and which in this case is complemented by the presence of eternity in the *Lux aeterna* from the memorial mass.

In addition to regular solo concerts, organist Ilze Reine collaborates with soloists and professional Latvian music ensembles such as the Latvian Radio Choir, the State Choir *Latvija* and the basso continuo group of the *Sinfonietta Rīga* chamber orchestra. She performs in many places around the world. She has been a lecturer at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music and currently teaches at the Ventspils Music High School and the Jāzeps Mediņš School of Music. Together with her husband, Aigars Reinis, she has recorded music for two organists; the album was released in 2015 by the *Skani* national music label and includes music written specially for this duo.

"I wrote the *Kyrie* and *Agnus Dei* as if the trumpeter were a singer who sings these two chants keeping in mind the content and mood of the text," Dubra has commented.

The *Kyrie* is the "Lord, have mercy" prayer, and the *Agnus Dei* is an appeal to the Lamb of God, who bears the sins of the world, by those seeking peace and assuagement.

Because of the many high, drawn-out sounds in this music, Porietis plays the B-flat trumpet as well as the piccolo trumpet in both compositions. The piccolo trumpet can be heard at 1:28–2:25 in the *Kyrie* and from 1:18 onward in the *Agnus Dei*.

lmic.lv/dubra

ALTMANIS

A long-time clarinetist with the Latvian National Symphony Orchestra, music teacher and jazz musician, Alvis Altmanis began composing relatively late in life. Since then, however, he has written an impressive number of miniatures and longer works, most of which (and also the best known) are Neo-romantic instrumental pieces.

Regarding the *Sanctus* and *Benedictus*, Altmanis says: "I've always been interested in musical instruments with a unique timbre, and this time it's the flugelhorn together with the organ. These two miniatures were dedicated to the Latvian artist and organist Iveta Apkalna."

The premiere by Jānis Porietis and Ilze Reine took place on January 1, 2016, at Riga Cathedral.

The *Sanctus* is an expression of praise to the Lord, whose glory fills the earth and heaven. The *Benedictus* wishes grace upon him who comes in the name of the Lord.

lmic.lv/altmanis

ARNE

The composer, piano accompanist and long-time pedagogue Ilze Arne composes mainly choral music and longer oratorio type works. She has also composed for piano and organ as well as orchestra.

Poriētis: “Our collaboration began with *Concert Music for trumpet and symphonic band*. I played it with a wind orchestra and then requested an arrangement for symphonic orchestra to play in Costa Rica, where I led masterclasses. Ilze later wanted to write a composition specifically for me, and thus this work was created.”

To Those Taken by the Sea (B-flat trumpet), which was written with the support of a Copyright Stipend, was inspired by two things: a family story about a loved one lost at sea and the monument of the same name erected by sculptor Ģirts Burvis at Kolkasrags, the cape where the waters of the Baltic meet those of the Gulf of Riga. There, three huge rocks have been erected in such a way that the space between them forms the silhouette of a person. Through the space one also sees the Kolka lighthouse, which stands on an artificial island several kilometres from shore.

Imic.lv/arne

JERMAKS

Romualds Jermaks spent his childhood on the organ bench alongside his father in Šķaune, a village on the Belarusian border in the Latgale region of Latvia. The family fled to Riga to escape potential Soviet repressions, and in the capital city Jermaks studied composition at the Academy of Music. He also studied organ performance for five years. After completing his education, he taught at the academy for many years, at the same time composing music prolifically. Of particular note is the organ he built in a summer house in a seaside village and its accompanying private concert hall, which have existed since the Soviet era.

Jermaks composed ***Lux aeterna*** (for B-flat trumpet) at the age of 87. “The title says it all,” he comments. The *Lux aeterna*, which forms a part of the memorial mass, is a prayer for light and eternal peace.

Imic.lv/jermaks

KURME-GEDROICA

Dzintra Kurme-Gedroica mainly composes songs for choir as well as instrumental and vocal chamber music. She has also composed for larger ensembles and has written several notable pieces of organ music.

Regarding ***Quo vadis?*** (for B-flat trumpet), Kurme-Gedroica says: “When writing this, I was thinking about where we’re going, both in my own personal life and humanity as a whole. What occupies us? What are we striving toward? And where are we really going to end up? The subtitle ‘Fanfares of endless activity and stillness’ expresses two opposites we all en-counter in life, and finding balance between these two is a great art. Of course, when we reach the end, that ‘state of complete stillness’, our huge successes and grandiose achievements will no longer be important; the fanfares will resound for the absurdity of activity... But for the time being, let the fanfares ring out for eternal movement and the road to achievement!”

Poriētis: “In some of the motifs I detect a certain intonative similarity to Charles Ives’ Unanswered Question. This coincides well with the question posed in the title of Dzintra’s composition – where are we going?”

Imic.lv/kurme-gedroica

PELĒCIS

Georgs Pelēcis – a winner of the Latvian Grand Music Award, a professor at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music and a guru of polyphonic technique – does not particularly enjoy being called the naïvist of Latvian music. However, this label quite aptly describes the simplicity, directness, openness and humour that are characteristic of his music.

The ***Larghetto*** (for B-flat trumpet) is the third movement of Pelēcis’ Concerto for Trumpet, which was born in 1982 and premiered at the Great Guild in Riga featuring Jānis Klišāns and the Latvian National Symphony Orchestra under conductor Imants Resnis. “Later, a second version emerged with my Piano Suite No. 4 cycle. I recently reworked the Concerto for Trumpet, naming it A Stroll Through Riga and calling the *Larghetto* “Autumn on Tempļa Street”. Tempļa Street is in the Pārdaugava area of Riga; I lived there as a youth. So, the *Larghetto* arrangement for trumpet and organ is already the fourth version of this piece.”

Tempļa Street is a small street adorned with wooden houses that makes a ninety degree turn and connects two larger streets. The Latvian poet Aleksandrs Čaks, who as a child enjoyed visits to his grandmother’s house on this street, perfectly described the atmosphere of the street in the late 1930s: “Still to this day it remains uncobbled. / Walking along it, one’s feet sink in the golden sand / And the socks fill with fine, pale ash / That sparkles like gold as it falls to the floor in the homes – ...”.

Imic.lv/pelecis

STIVRIŅA

Renāte Stivriņa studied music in Daugavpils, Riga and Krakow and has lived and worked in Poland for the past decade, where she teaches organ performance, music theory and improvisation. She composes symphonic music, choral music, instrumental chamber music and film music.

“The organ shimmers in an improvised dialogue with the trumpet, sometimes conforming to it, sometimes standing beside it,” Stivriņa says of ***Rejoicing*** (for B-flat trumpet and piccolo trumpet). “I wrote the first sketches for the composition at the large open-air song festival venue while watching the rehearsal of the combined choir for the festival’s final concert. It was very moving – as I listened to each conductor give his or her directions and encouragement and heard the singers striving to follow their advice and respond in song, a vision of Latvian Song appeared to me. From ancient times to the very first song festival, Song was prepared to move and travel. I felt immense gratitude and joy to be able to witness it. This is a composition about Song – the traveller whose journeys, hopefully, will never end.”

Stivriņa continues: “The composition is dedicated to Ilze Reine and Jānis Poriētis. The premiere took place on September 1, 2018, at the St. Gertrude Old Church in Riga as part of the Sauer Organ Summer festival’s “Hymn to My Native Land” concert. I express my thanks to the performing artists for their suggestions and revisions.”

Imic.lv/stivrina

Trompete un ērģeles ir lielisks tandēms, kas var atklāt plašu krāsu paleti, jo trompete ir viens no retajiem, ja ne vienīgais no instrumentiem, kas spēj sacensties ar ērģeļu varenību un nepalikt to ēnā. Šie instrumenti spēj radīt gan dziļas skumjas, gan fantastisku prieku un pacilātību. Mūzika šajā albumā ir kā spoža gaisma bez noteikta izcelsmes avota, kas piepilda un dod spēku iet tālāk. Novēlu ikkatram, kurš klausās šo mūziku, ļauties šīs gaismas papildījumam.

Jānis Porietis

Trompetista Jāņa Porieša un ērģelnieces Ilzes Reines duets izveidojās Rīgas Svētā Jāņa baznīcā, kur Jānis ir draudzē un Ilze – kopš 1996. gada Mūzikas daļas vadītāja, ērģeliece un baznīcas kora diriģente. Pirmais kopīgais ieskaņojums tapa 2006. gadā Jāņa baznīcas tvartam “Dievs dziesma man”, kopš tā laika abi mūziķi tikušies daudzos koncertos Latvijas dievnamos, uzstājušies arī Harkovas filharmonijā un savā repertuārā uzkrājuši pieklājīgu Latvijas komponistu darbu kopumu.

Šis ir pirmais tvarts, ko jelkad ieskaņojis kāds Latvijas trompetists (20. gadsimta otrās puses ievērojamākā latviešu trompetista Jāņa Klišāna albumā iekļauti agrāk ieskaņoti un koncertos spēlēti darbi). Ieraksts tapis Rīgas Domā, kur ir vienas no pasaulē zināmākajām un lieliskākajām romantisma laika ērģelēm.

Jānis ierakstā spēlēt trompeti in B, trompeti in C, pikolo trompeti un flīgelhornu. Klausītājs ne vienmēr pamanīs atšķirību, amatbrālis gan.

Jānis: “Viss atkarīgs no reģistra un aplikatūras. Teiksim, kādu noteiktu motīvu var izspēlēt gan uz tāda, gan citāda instrumenta, bet uz viena no tiem tas padosies vieglāk. Pikolo trompete ir mazāka, tā skan vēl spožāk, var skanēt arī indīgāk. Flīgelhorna skaņa ir maigāka – kā ziemas laikā dūnu sega, kas tevi ieskauj un samīļo.

Bet galvenais tomēr ir tas, kāds skaņas koncepts tev galvā. Jābūt priekšstatam par skaņu, pirms tu to laid pasaulē. Svarīgi, ko tu klausies un ko tu dzirdi, sevišķi tapšanas stadijā. Tas viss uzsūcas un beigu beigās kļūst par tavas spēles sastāvdaļu. Mans Amerikas profesors stāstīja, ka savā laikā klausījies gandrīz vai tikai Kanādas džeza Meinarā Fērgusona izcilo, taču īpatno, viegli nazālo skaņu un, pirmoreiz nokļūstot simfoniskā orķestra koncertā, bijis stipri pārsteigts, ka trompete var skanēt arī citādi.

Man ļoti veicās ar pirmo skolotāju Dārziņskolā Pēteri Kaldri. Viņš rādīja man, kā jāspēlē, un es atdarināju. Tas nav tā, kā pianistam, – uzliet plaukstu uz klavierēm un veido kustību. Mutē otram neielidīsi. Savu mācības laiku pie Pētera Kaldres es uzskatu par veiksmi.”

Jānis Porietis sāka spēlēt trompeti desmit gadu vecumā, un tas skaitās jau diezgan solīds vecums, pasaulē citi sākot agrāk.

Jānis: “Man ļoti nepatika spēlēt klavieres, sevišķi gammas pretkustībā. Visas tās tehniskās ieskaites, tālaika repertuārs... Vienudien televizorā ieraudzīju cilvēku, kas spēlēja tauri, un šai taurei bija tikai trīs “taustiņi”. Teicu mammai – gribu spēlēt šo. Faktiski par trompetistu kļuva slinkuma dēļ. Tobrīd, protams, neapzinājos, ka ne tikai pie klavieru vai,

piemēram, ērģeļu, bet arī pie trompetes spēles stipri daudz jāstrādā. Un jāspēlē arī tas, kas nepatīk, jo tā mēs paplašinām redzesloku, kļūstam muzikāli spējīgāki un gudrāki.”

Jānis Porietis ir Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra pirmā trompete, JVLMA asociētais profesors un metāla pūšaminstrumentu klases vadītājs, solists un kameramūziķis. Arī profesionāls fotogrāfs – šķiet, nav gandrīz neviena Latvijas mūziķa, ko Jānis nebūtu fotografējis vienu vai pat daudzas reizes.

lmic.lv/porietis

EINFELDE

Lielās mūzikas balvas ieguvēja par mūža ieguldījumu, Latvijas kompozīcijas vecmeistare, paskarbas, emocionāli piesātinātas, izteikti individuālā, momentāni atpazīstamā rokrakstā radītas mūzikas autore Maija Einfelde 2015. gadā uzrakstīja jaundarbu un divas trompetes solo intermēdijas Uģa Briķmaņa un Oresta Silabrieža koncertuzvedumam “Dagdas skiču burtnīcas”, kurā piedalījās arī Jānis Porietis. Tā paša gada novembrī Latgales vēstniecībā GORS notika Latvijas Radio kora 75 gadu jubilejas koncerts, kurā skanēja Maijas Einfeldes Kora simfonijas daļa *Kyrie* ar Jāņa trompetes solo. Šis gads un šie pasākumi Jānim Porietim nesa nomināciju Lielajai mūzikas balvai kategorijā “Par darbu ansambli”, savukārt Maija Einfelde ielāgoja Jāņa Porieša pikolo trompetes skaņu.

2020. gadā ar Autortiesību stipendijas atbalstu tapa Jānim veltīts jaundarbs “**Zvaigžņu kalns**” (trompete *in C*).

Pirms tam abi satikās, un Jānis rādīja dažādas trompetes un dažādas surdīnes. Viena no surdīnēm, ko parasti izmanto vingrinoties, Maijai sevišķi iepatikās, un mēs to dzirdam “Zvaigžņu kalnā” (01:05). Var iztēloties, ka šis skaņdarbs zīmē zvaigžņotas debesis pār komponistes kādreizējām lauku mājām Vidzemes kalngalā. Aiz tālina apvāršņa lai paliek ziņa par to, ka šis opuss ciešām personiskām saitēm siets ar komponistes ģimeni.

Maija Einfelde intervijās daudzviet teikusi, ka viņas mīļākie instrumenti ir alts un trompete, taču pirmais trompetei rakstītais opuss Maijas daiļradē top tikai 1987. gadā, un tā ir bezvārdu motete **Gloria** (pikolo trompete). Mūzikas vēsturniece Baiba Jaunslaviete kopā ar kolēģiem sarakstīja pabiezu grāmatu par Maiju Einfeldi, un tajā lasām: “Trompeti sev atklāju pēc kādas Jāņa Klišāna uzstāšanās Rīgas Domā, turklāt īpaši man patīk pikolo variants – kā maza ērģeļu taurīte... Cenšos to izmantot, ja vēlos sevišķi spožas, gaišas krāsas. Atceros, reiz Klišāns mēģināja *Gloria*, un tieši tobrīd redzēju pa logu, kā caur mākoņiem izspraucas saules stars – tas man likās precīzi atbilstošs viņa instrumenta tembram.” *Gloria* pirmatskaņojums notika 1987. gada 28. jūlijā Rīgas Domā – spēlēja Jānis Klišāns un Tāivaldis Deksnis.

lmic.lv/einfelde

DUBRA

Lielās mūzikas balvas laureāts Rihards Dubra ir ērģelnieks, ilggadējs gregorisko dziedājumu grupas dalībnieks, mūzikas teorijas pasniedzējs un pasaulē zināms komponists ar romantisku un sakrālu ievirzi. **Kyrie** un **Agnus Dei** tapa pēc ērģelnieces Ilzes Reines ierosinājuma. Lūgums bija – rakstīt tieši ar šādiem nosaukumiem. Tādējādi tika nostiprināts Porieša un Reines koncertprogrammu un arī šī tvarta liturģiskais mugurkauls – mazā mesa, kurā tradicionāli netiek iekļauts ticības apliecinājums *Credo* un kuru šajā gadījumā papildina pieskāriens mūžībai *Lux aeterna* no piemiņas mesas.

Ilze Reine ir aktīvi koncertējoša ērģeliece. Līdztekus ērģeļu soloprogrammām sadarbojas ar solistiem un Latvijas profesionālajiem kolektīviem – Latvijas Radio kori un Valsts akadēmisko kori “Latvija”, *basso continuo* grupā piedalās baroka mūzikas atskaņojumos *Sinfonietta Rīga*. Uzstājas daudzviet pasaulē. Bijusi JVLMA docētāja, patlaban pedagoge Ventspils mūzikas vidusskolā un Jāzepa Mediņa Rīgas mūzikas vidusskolā. Kopā ar dzīvesbiedru Aigaru Reini ierakstījusi mūziku diviem ērģelniekiem, šo CD 2015. gadā laida klajā nacionālais skaņu ierakstu nams “Skani”, un arī tajā iekļauta mūzika, kas rakstīta speciāli šim duetam.

Par *Kyrie* un *Agnus Dei* Rihards Dubra saka: “Rakstīju tā, it kā trompete būtu dziedātājs, kas patiesi arī nodzied šos divus dziedājumus atbilstoši teksta saturam un noskaņai.”

Kyrie ir lūgšana “Kungs, apžēlojies” un *Agnus Dei* – remdinājuma un miera meklētāja vērsšanās pie Dieva Jēra, kas nes pasaules grēkus.

Abos skaņdarbos Jānis spēlēja pamišus trompeti *in B* un pikolo trompeti, jo “te daudz augstu, ilgstošu skaņu”. *Kyrie* pikolo trompete ieskaņas 1:28–2:25, savukārt *Agnus Dei* – no 1:18.

lmic.lv/dubra

ALTMANIS

Ilggadējais LNSO klarnetists, pedagogs, džeza mūziķis un komponists Alvis Altmanis komponēt sāka brieduma gados, un kopš tā laika viņa darbu sarakstā uzkrāties ievērojams daudzums miniatūru un izvērstas formas darbu, no kuriem lielākā vairumā un labāk zināmi ir neoromantiskas ievirzes instrumentālie opusi.

Par **Sanctus** un **Benedictus** Alvis Altmanis saka: “Mani vienmēr uzrunājuši mūzikas instrumenti ar savdabīgu tembrālo skanējumu, un tāds šoreiz ir flīgelhorns kopā ar ērģelēm. Šis divas miniatūras komponētas ar veltījumu latviešu māksliniecei, ērģeliecei Ivetai Apkalnai.”

Pirmatskaņojums Jāņa Porieša un Ilzes Reines sniegumā notika 2016. gada 1. janvārī Rīgas Domā.

Sanctus ir slavinājums Kungam, ar kura godību pilna zemes un debess. *Benedictus* ir vēlība tam, kas nāk Kunga vārdā.

lmic.lv/altmanis

ARNE

Komponiste, pianiste koncertmeistare, ilggadēja pedagoģe Ilze Arne raksta galvenokārt kormūziku un izvērstus oratoriālus darbus, darbu sarakstā ir arī klaviermūzika un ērģeļmūzika, kā arī skaņdarbi orķestrim.

Jānis: “Mūsu sadarbība sākās ar “Koncertmūziku trompetei un orķestrim”. Es to nospēļu ar pūtēju orķestri, pēc tam palīdzu pārlikumu simfoniskajam orķestrim, lai atskaņotu Kostarikā, kur braucū sniegt meistarklases. Pēc tam Ilze vēlējās uzrakstīt tieši man kādu skaņdarbu, un tapa šis.”

Skaņdarbam “**Jūras paņemtajiem**” (trompete *in B*), kas tapis ar Autortiesību stipendijas atbalstu, ir divi iedvesmas avoti: ģimenes stāsts par jūrasbraucienā bojā gājušu tuvinieku un Ģirta Burvja monuments “Jūras paņemtajiem”, kas uzstādīts Kolkasragā, kur pretkustībā satiekas Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņi, un kur no trim milzu akmeņiem izveidots tukšums cilvēka silueta veidolā, caur kuru redzama vairākus kilometrus attālā uz mākslīgas salas jūrā uzceltā Kolkas bāka.

Imic.lv/arne

JERMAKS

Romualds Jermaks vadījis bērniņu, sēdot līdzās tēvam uz ērģelnieka sola Šķaunē – Latgales ciemā pie Baltkrievijas robežas. Kad vajadzēja bēgt no iespējamām padomju varas represijām, Jermaku ģimene pārcēlās uz Rīgu, un līdztekus kompozīcijas studijām Mūzikas akadēmijā Romualds Jermaks piecus gadus kārtīgi studēja arī ērģeļspēli. Pēc studijām viņš ilgus gadus bija akadēmijas docētājs un vienlaikus ražīgi komponēja, bet sevišķu ievēribu guvušas viņa pašbūvētās ērģeles kāda piejūras ciemata vasaras namā, kurā jau padomju laikos ierīkota privātā koncertzāle.

Skaņdarbs ***Lux aeterna*** (trompete *in B*) tapis 87 gadu vecumā, un komponists saka: “Nosaukums te izteic visu.” *Lux aeterna* ir piemiņas mesas sastāvdaļa – lūgums pēc gaismas un mūžīgā miera.

Imic.lv/jermaks

KURME-GEDROICA

Dzintra Kurme-Gedroica raksta galvenokārt kordziesmas, instrumentālo un vokālo kameramūziku, darbu sarakstā ir arī skaņdarbi lielākiem sastāviem un vairāki lieliski ērģeļmūzikas paraugi.

Par skaņdarbu ***Quo vadis?*** (trompete *in B*) autore saka: “Rakstot to, domāju par gan par savu personisko, gan mūsu visu kopējo dzīves virzību – kurp ejam? Ar ko nodarbojamies? Uz ko tiecamies? Un kur nonāksim patiesībā? Apakšnosaukums “Bezgalīgās rošības fanfaras un miers” ir kā divi pretstati, ar ko mēs visi dzīvē saskaramies, un atrast līdzsvaru starp tiem ir liela māksla. Protams, ka beigās, nonākot “pilnīgā miera stāvoklī”, vairs nebūs svarīgas mūsu milzu uzvaras un grandiozie sasniegumi, fanfaras skanēs rošības bezjēdzībai... Bet pagaidām – lai skan fanfaras mūžīgajai kustībai un ceļam uz sasniegumiem!”

Jānis: “Dažos motīvos samanu zināmu intonātīvu līdzību ar Čārlza Aivsa *Unanswered Question*. Tas labi sakrīt ar Dzintras skaņdarba nosaukumu *uzdoto jautājumu – kurp dodamies?*”

Imic.lv/kurme-gedroica

PELĒCIS

Lielās mūzikas balvas ieguvējs, JVLMA profesors, polifonijas tehniku guru Georgs Pelēcis nav visai priecīgs, kad viņu sauc par Latvijas mūzikas naivistu, tomēr šajā apzīmējumā diezgan trāpīgi ietverta Pelēča mūziku raksturojošā vienkāršība, tiešums, atklātība un humors.

Larghetto (trompete *in B*) ir III daļa no Georga Pelēča Trompetes koncerta, kas piedzima 1982. gadā un ko Lielajā gildē pirmatskaņoja Jānis Klišāns, LNSO un Imants Resnis: “Vēlāk otrais variants tika veidots manas Ceturtās klaviersvītas ciklā. Nesen pārstrādāju Trompetes koncertu, nosaucot to par “Pastaigu pa Rīgu” un šo *Larghetto* nosaucot par “Lapkriti Tempļa ielā”. Tempļa iela ir Pārdaugavā, es tur dzīvoju jaunības gados. *Larghetto* apdare trompetei un ērģeļm ir tāpat jau ceturtais variants.”

Tempļa iela ir neliela koka namiņiem izretis rotāta iela, kas 90 grādu leņķī savieno divas krusteniskas lielākas ielas. Ielas gaisotni 30. gadu beigās precīzi raksturojis dzejnieks Aleksandrs Čaks, kurš tur bērniībā viesojās pie savas vecmāmiņas: “Nav viņai bruģa vēl šo baltu dienu. | Tur ejot, gājējam grimst kājas zelta smiltī | Un pieput zeķes smalkiem, gaišiem pelniem, | Kas mājās, izbirstot uz grīdas, mirdz kā zelts – ...”.

Imic.lv/pelecis

STIVRIŅA

Renāte Stivriņa, izmācījusies mūziku Daugavpilī, Rīgā un Krakovā, jau vairāk nekā desmit gadu dzīvo un strādā Polijā – pasniedz ērģeļspēli, mūzikas teoriju un improvizāciju. Raksta simfonisko mūziku, kormūziku, instrumentālo kameramūziku un kinomūziku.

Par “**Gavilēm**” (trompete *in B* un pikolo trompete) autore saka: “Ērģeles virmo improvizētā dialogā ar trompeti, reizēm pielāgojoties, reizēm stāvot blakus. Skaņdarba pirmās skices tapušas dziesmusvētku estrādē, vērojot kopkora mēģinājumu svētku noslēguma koncertam. Tas bija ļoti aizkustinoši – klausoties katra diriģenta pavēles un vēlējumus, dzirdot koristus, kas mēģina visam sekot līdzī un atbildēt dziedot, man acu priekšā nostājās Latviešu Dziesmas aina. No senseiem laikiem līdz pirmajiem dziedāšanas, vēlāk dziesmusvētkiem Dziesma bija gatava doties ceļā. Iztutu milzīgu pateicību un gaviles par iespēju vērot to no malas. Tas ir skaņdarbs par Dziesmu – ceļagājēju, kuras klejojumi, cerams, neapstāsies.

Darbs veltīts Ilzei Reinei un Jānim Porietim. Pirmatskaņojums notika 2018. gada 1. septembrī Rīgas Vecajā Svētās Ģertrūdes baznīcā festivāla “Zauera ērģeļu vasara” koncertā “Himna manai dzimtenei”. Skaņdarbs tapis, pateicoties pirmatskaņotājmāksliniekai padomam un redakcijai.”

Imic.lv/stivrina

